

כ"פ

אין לי ציטוטים נבחרים.
גם לא תמצית אינסטנט של הדמויות.

לא רוצה לתאר את הקפוצ'ון החדש של שמואל ואת הצל החשוך שהוא זורק לו על הפנים.
או לכתוב על המפגש שלו מעבר לשביל של הפיצוציה באמצע הלילה, עם המורה החסידית שחוזרת מערב בסמינר, שהיא רק במקרה אמא שלו.
גם לא לרמוז על הצלחת השקופה של יפה הקבצנית. ועל הנדבות שהיא מחלקת בשפע לכל מי שרק מבקשת, ובפרט למי שלא.
או על סמדר ואביב בנה, שמישהו הדביק לו זקן, פאות וחליפה ארוכה, והיא עדיין מחפשת אותו בתוכם.

האמת,
זה לא שאני לא רוצה,
אני מפחדת...
מפחדת שתציצו,
וכל דמות תקבל את הרושם הזה, של מבט חטוף,
מבט שטחי,
כמו זה שתורקו לכיוונה,
אם ככה סתם רק תחלוף על פניכם ברחוב.
ואתם תהיו בטוחים, שכבר הבנתם את כל הסיפור...

בספר הזה אין הצעות חטופות.
יש נשמות,
שמתגלות מאחורי הקפוצ'ונים והסמרטוטים,
מתחת לחליפות ולפאות, מתקלפות לאט לאט.
מישירות מבט.
וצריך שכל אחד יביט בהם חזרה,
יתבונן היטב.
ואולי יזכה לראות,
מי הם באמת,
ומה יש בתוכם...

17/2

יום אשר ברחת, ספר הבכורה של הסופרת אסתר גרין. נבחר מתוך עשרות ספרים לככב בסדרת 'שווה ערך' של הוצאת ספרי אור החיים תשפ"ד.

יום אשר ברחת

אסתר גרין

יום אשר ברחת

אסתר גרין